

[Friis-Skotte.]

Avancementsstillinger, og nu i 1928 er Procenten vokset til 29,2. Altsaa, de Forudsætninger, hvorunder Postvæsenets Folk, Assistenterne, er gaaet ind i 1900, er forbedrede avancementsmæssigt set, det kan ikke siges, der er bristende Forudsætninger dér.

Saa siger man maaske: Ja, men de Avancementsforudsætninger, hvorunder f. Eks. Assisterer og Portører for 25 Aar siden gik ind i Jernbanestaten, er alligevel ikke de samme. Det er efter min Mening fuldstændig forkert. Enhver rask Portør gik ogsaa den Gang ind under den Forudsætning, at han kunde avancere, og der var den Gang snarere videre Mark for Avancement, end der senere er blevet.

Se Dem om i Landet! Hvor mange Stationsforstandere har der ikke siddet og sidder endnu rundt om ved Banerne, der begyndte deres Gerning ved Jernbanen i gamle Dage som Portør eller Stationskarl, som det den Gang hed? Det er ikke de mindste Stationer, de sidder ved, og det er ikke de daarligste Folk; de har tjent sig op fra Bunden, det kunde man i Jernbanens tidligere Dage, inden Banerne var blevet bureaukratiske, inden Præliminæreksamen satte Skel imellem, hvilke Stillinger man kunde naa frem til. En Portør havde sandelig for 30—40—50 Aar siden langt større Muligheder end nu for at naa frem i Etaten. Dette med de bristende Forudsætninger kan slet ikke gøres gældende. Ogsaa i saa Henseende tør man vel sige, at der har været langt større Chancer for en Portør eller Stationskarl i gamle Dage til at avancere, end der er nu.

De fleste af det ærede Medlem Hr. Hagbart Bergs Betragtninger har jeg sikkert svaret paa ved de Bemærkninger, jeg har gjort til det ærede Medlem Hr. Parkov. Det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg sagde, at de gunstige Tal for Postvæsenets Avancementsforhold siden 1919 skyldtes, at der ved Telegrafvæsenet har været udnævnt unge Assisterer. Det er jo ikke rigtigt. At Tallet maaske er lavere, er en Sag for sig, men Postvæsenet oplyser selv, at Gennemsnitsalderen for Postvæsenets Assisterer i den første 5-aarige Periode var 47,3 Aar, og i den sidste 45,2 Aar, altsaa forbedret med ca. 2 Aar, i Telegrafvæsenet 41,9 og 39,7, altsaa forbedret med 2 Aar, og for Kvindernes Vedkommende indenfor Telegrafvæsenet 45,8 og nu 44,4, altsaa ogsaa forbedret. For denne Etat er Forholdet altsaa saaledes, at Assistenternes Avancementsvilkaar langt fra er blevet forværrede, men at de talmæssig set maa siges at være blevet bedre.

Den højtærede Finansminister sagde, at Oprettelsen af disse Overassistentstillinger var grundet paa et Retfærdighedskrav, som var godkendt af de skiftende Ministre. Dette maa jeg paa det bestemteste benægte. Jeg har ved enhver Lejlighed, hvor der har været Tale om at oprette en kunstig Avancementsklasse som Overassistenterne, sat mig imod det og sagt, at jeg ikke vilde være med til det.

Den højtærede Finansminister sagde, at dette var godkendt af Lønningsudvalget gennem flere Aar. Det er ogsaa urigtigt. Det har en Gang været omtalt, at Ministeren agtede at tage denne Sag under Overvejelse, Gud bevares, Lønningsraadet noterer det og siger intet til det. I Fjor blev det meddelt, at man agtede at stille Forslag derom. Og Lønningsudvalget siger: Ja, da det kommer, vil vi ikke udtale os om Realiteten i Forslaget.

Nej, hvis man gennemfører dette Forslag uden vore Ændringer, saa skaber man en Ulighed, en Ubillighed og gennemfører en Særlovgivning, der ikke er saglig grundet. Derfor anbefaler jeg alle at opretholde den Ligelighed, der hidtil har været i Tjenestemandsløven ved at stemme for de af os stillede Ændringsforslag.

A. M. Hansen: Til det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg, der glædede sig over, at det ærede Medlem Hr. Slebsager i sin Ministertid i 1924 havde peget paa Manglerne ved Assistenternes Avancementsforhold, og vilde have, at det skulde komme Venstre til gode, skal jeg sige: Men hvorfor maatte den daværende Trafikminister nøjes med at pege derpaa? Fordi han netop ikke kunde faa sit Parti med til disse Forbedringer, som han fandt var nødvendige.

Til det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte skal jeg sige, at det er rigtig, hvilket jeg ogsaa gav Udtryk for i min første Tale, at han forbedrede Avancementsforholdene for Tjenestemandene ved Oprettelsen af Kontrolørstillingerne. Men det ærede Medlem maa saa ogsaa i Snadhedens Interesse indrømme, at det var ikke en Forbedring, han selv fandt fyldestgørende, det var kun en Forbedring, der i Øjeblikket kunde bøde paa de værste Mangler; og han hævdede ogsaa den Gang, at hvis man ikke stadig fik oprettet nye Stillinger, vilde Avancementsvanskelighederne forøges.

Endelig vil jeg gerne sige, at jeg er fuldstændig klar over, at de 14 Tjenestemandsgupper har begæret et Trøsttillæg, og at det er gennem mange Aar, de har begæret det, og jeg er ogsaa helt klar over, at de har